H. 275, a, 21.

सक्तानन्द (सक्त + श्रा॰) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Kop. H. 9,b. सक्तानि adj. mit dem Weibe TS. 3,2,8,5.

सर्हेजानुष (von 1. सर्ह + जनुस्) adj. sammt der Brut R.V. 1,104,8. सर्हाजित् adj. sofort siegreich, Beiw. von Fürsten MBB. 3,12705. सर्ह्याचिन् adj. zusammenlebend MBB. 12,3107.

सक्तेन्द्र (सक्त + ३°) m. N. pr. eines Mannes Verz.d. Oxf. H. 275,a,16. सक्तोषण adj. zur Erkl. von सत्तोषण Nia. 8,8.

सङ्गुङ्क n. ein best. Fleischgericht (nach Art des शुद्धमास) Вийчара. 5 (auch im ÇKDa.).

सङ्ता s. nom. abstr. von 2. सङ् am Ende eines comp.: लोश o das Ertragen von Rida-Tar. 3,215. विचार् o das Vermögen —, im-Stande-Sein zu Katuás. 17,51.

1. 日夜日 (von 1. 日夜) n. Gemeinsamkeit Åpast. 2, 14, 16, Katj. Ça. 25, 13, 29.

2. सक्त n. nom. abstr. von 2. सक् am Ende eines comp.: निन्दा॰ das Ertragen Kim. Nitis. 15,29. शब्दपरिवृत्तिसक्तामक्ताम्याम् das Zulassen und Nichtzulassen Sin. D. 258,1.

सङ्द्रान n. gemeinsame Darbringung (an mehrere Götter) P. 6,3,26, Schol.

सङ्दान adj. sammt dem oder den Danu (1. दान्) RV. 3,30,8.

सॅक्ट्रेव 1) adj. nebst den Göttern: सक्ट्रेवैर्मक्षिभि: MBu. 1,7732. Buis. P. 4,2,9. - 2) m. N. pr. verschiedener Männer RV. 1,100,17. AV. PARIC. in Verz.d.B. H. 91,2 v.u. MBH. 1,6988. 2,297. Sarngaja Çat. BR. 2,4,4,4. Air. Br. 8,34. ein Sohn Srngaja's R. 1,47,15. VP. 354. der jüngste von den Pandava, erzeugt von den Acvin wie Nakula, H. an. 4,308. Med. V. 65. BHAG. 1,16. MBH. 1,2445. 6019. 3,15709. 12,1481. 14,2109. HARIV. 4057. 8547. fg. VP. 437. 459. Bulg. P. 9, 22, 27. 29. Lalit. ed. Calc. 24, 9. neben Nakula als Arzt (vgl. হ্লামন্) Verz. d. Oxf. H. 22,a,45. b,5. ein Sohn Harjaçvata's (so die neuere Ausg.; Harj. ist ein Nachkomme Srngaja's, wie die nächst folgenden) Hant 1515. Harshavardhana's VP. 412. Harjavana's Buag. P. 9, 17, 17. Somadatta's Hariv. 1791, fg. Garasamdha's 1811, fg. VP. 456, 465, Buag. P. 9, 22, 9, 44. Divåkara's VP. 463. Devåpi's VP. in Verz. d. Cambr. H. 6. Divårka's Bulc. P. 9, 12, 10. Sudasa's 22, 1. VP. 455. ONITE Verz. d. B. H. No. 897. ein Sohn Suprabuddha's und Oheim Câkjamuni's Schiefner, Lebensb. 234 (4). 268 (38). ein Ragaputra (neben Judhishthira) Riga-Tab. 8,199. — 3) f. সা a) Bez. verschiedener Pflanzen: = ব্যুত্তা-त्पल H. an. Med. Halas. 2, 44. gelbblühende Dandotpala Ratnam. 165. Sida cordifolia und Echites frutescens H. an. Med. = Hol H. an. 2,603. - Suga. 1, 59, 20. 317, 11. 2, 40, 12. 387, 17. 481, 6. v. l. zu Vamân. Ban. S. 44, 50. 48, 40. - b) N. pr. einer Tochter Devaka's und Gattin Vasudeva's Harry. 1948. VP. 436. Buag. P. 9, 24, 22. 51. -4) f. ई eine best. Pflanze, = सर्पाली H. an. 4,308. fg. Med. = पीतद-USICपला RATHAM. im ÇKDR. = मङ्गाबला Ragan. ebend. — Çârne. Sans. 1, 2, 14. VARAH. BRH. S. 44, 50. 48, 40 () 라이 v. l. an beiden Stellen). Рамелт. 157,23. Garupa-P. 48 im CKDR. — Vgl. सार्द्व fg.

सक्देवज entweder adj. nebst Devaga oder m. Bein. Krçaçva's

Вийс. Р. 9,2,34.

सक्देवि Rića-Tan. 8,2171 fehlerhaft für साक्देवि.

सक्धर्म m. eine Pflicht, die man mit einem Andern theilt, MBn. 13, 1381. fgg.

सङ्घर्मचर् (1. सङ् \rightarrow घर्म-च°) adj. (f. $\frac{5}{2}$) die Pflichten in Gemeinschaft erfüllend, f. so v. a. eine Gattin, die mit dem Ehegatten die Pflichten gemeinsam erfüllt, MBn. 1, 6133. 13, 6754. R. 1, 73, 24 (75, 19 Gorn.). 2,30,40.

सक्धर्मचर्षा (1. सक् + धर्म-च°) n. das Erfüllen der Pflichten in Gemeinschaft (mit dem Gatten) Çik. 65,9.

सक्धर्मचारिन् (1. सक् + धर्म-चा॰) adj. dass.: ein Gatte Çîk. 111, 12. गतवती वा ॰चारिणो (d. i. mit euch Freundinnen) 57,23. eine Gattin 111,5. R. 3,2,28. 69,27. Rage. 19, 55. Uttarar. 66,12 (85,12). H. 512. Schol.

सङ्धर्मन् adj. nebst den Pflichten u. s. w. Buag. P. 3,15,24.

सक्धर्मिणी f. = सक्धर्मचर्री, ॰चारिणी AK. 2,6,1,5. H. 512, Schol. सक्धान्य adj. mit Lebensmitteln versehen Çâñeb. Grej. 3,4.

सक्त (von 1. सक्) 1) adj. (f. ञा) a) bewältigend, gewaltig: zur Erkl. von सिंक् Nib. 8,15. — b) Alles ertragend, sich gefallen lassend, geduldig AK. 3,1,31. H. 391. ञ्र° (s. auch bes.) nicht ertragen könnend: विश्लेषासक्तात्मना: Катыз. 51,56. तदुणासक्न: खल: 24,207. अन्यप्रवेशासक्त Riga-Tab. 3,140. — 2) m. proparox. (संज्ञायाम्) gaṇa नन्यादि zu P. 3,1,134. — 3) n. geduldiges Ertragen H. 391. सर्वेड:खानाम् Verz. d. Oxf. H. 223,b, No. 544, Z. 16. ञ्रयमानादे: Sib. D. 390. ञ्रतिबाद् Mibb. P. 51,31. ञ्र° (s. auch bes.) das Nichtertragen, sich-nicht-Gefallenlassen: ऋधिनेपापमानादे: Sib. D. 95.

सक्तर्तन D. gemeinsamer Tanz TBIB. 1,1,126.

सङ्नीय (von 1. सङ्क्) adj. geduldig zu ertragen, zu verzeihen, nachzusehen: गर्भकृत्तनमेतन्मे सङ्नीयं व्या कृतम् । पतता मूर्घा Навіч. 3364. R. 7,43,19. 58,14.

मॅक्तम superl. von सक्त, partic. praes. von 1. सक्, R.V. 1,127,9. मॅक्त्य (von 1. सक्) adj. bewältigend: Agni R.V. 1,27,8. 8,11,2. TS. 1,5,10,2. 3,1,10,3. — Vgl. साक्त्य.

सक्पति m. Beiw. Brahman's (Herr der von den Menschen bewohnten Welt) Lalir. ed. Calc. 49,5. Vgl. सक्ंापति und सक्लोकधातु. — सक्पंत्या VS. 37,20 offenbar irrig für सुक् पत्या.

सक्षत्रत्री (von 1. सक् + पति) adj. f. sammt dem Gatten AV. 14,1,58. सक्षांसुकिल m. ein Freund aus der Knabenzeit, da man zusammen mit Sand spielte, Trik. 2,8,25. सक्षांषु ogedr.

सक्पांसुक्रीउन n. gemeinsames Spielen mit Sand (in der Knabenzeit): ॰प्रीहिसस्य Mâlatim. 181,17. सक्पांजु॰ gedt.

सङ्घाठ m. das zusammen-erwähnt-Werden: नियत d. i. नियतै: Kats. Çs. 1,2,14. प्रसिद्ध adj. Kuvalaa 138,a (165,a).

सङ्गान n. gemeinsames Trinken Ind. St. 5,339,1. 2. Comm. zu Katj. Ça. 15,8,19. 21. Zechgelage H. 907. ेक n. dass. Halaj. 2,173.

सङ्घिएउन्निया (. gemeinsame Darbringung des Mehlklosses beim Manenopfer M. 3,248.

सक्पीति f. zvr Erkl. von सपीति Nin. 9,48.